

The Relationship between Evidence-Based Policy Decision-Making of School Administrators and School Effectiveness in the Nonthaburi Secondary Educational Service Area

Wantanan Kitikunanon^{1*} Prompilai Buasuwan¹ and Wanwisa Suebnusorn Klaijumlang¹

¹Kasetsart University

*Corresponding author. E-mail: [wantanan.k@ku.th](mailto:wantan.k@ku.th)

ABSTRACT

This research aimed to: (1) examine the level of evidence-based policy decision-making among school administrators; (2) investigate the level of school effectiveness; and (3) explore the relationship between evidence-based policy decision-making and school effectiveness in the Nonthaburi Secondary Educational Service Area. This study employed a quantitative research design. The sample consisted of 64 school directors and deputy directors under the Nonthaburi Secondary Educational Service Area in the 2025 academic year. The sample size was determined using the Krejcie and Morgan table and selected through stratified random sampling. The research instrument was a questionnaire about evidence-based policy decision-making of school administrators and school effectiveness. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, and Pearson's product-moment correlation coefficient. The findings revealed that: (1) the overall level of evidence-based policy decision-making among school administrators was high with a mean score of 4.47, with the highest mean score found in the application of evidence for policy formulation and decision-making; (2) the overall level of school effectiveness was also high with a mean score of 4.36; among the dimensions of school effectiveness, the organizational dimension obtained the highest mean score, followed by the student dimension and the teacher and educational personnel dimension, respectively; and (3) the results indicated a statistically significant positive relationship between evidence-based policy decision-making and school effectiveness at the .01 level ($r = .363$).

Keywords: Evidence-Based Policy Decision-Making, School Administrators, School Effectiveness

ความสัมพันธ์ระหว่างการตัดสินใจเชิงนโยบายบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์ ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย

วรรณันท์ กิตติคุณานนท์^{1*} พร้อมพิไล บัวสุวรรณ¹ และ วรรณวิศา สืบบุญธรรม คล้ายจำแลง¹

¹มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

*Corresponding author. E-mail: wantanan.k@ku.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการตัดสินใจเชิงนโยบายบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์ของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษา และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตัดสินใจเชิงนโยบายบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2568 จำนวน 64 คน ซึ่งได้มาจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน และการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการตัดสินใจเชิงนโยบายบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า 1) การตัดสินใจเชิงนโยบายบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์ของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การนำหลักฐานเชิงประจักษ์ไปใช้ในการกำหนดนโยบายและการตัดสินใจ 2) ประสิทธิภาพของสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 โดยด้านองค์กรมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ด้านผู้เรียน และด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามลำดับ และ 3) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า การตัดสินใจเชิงนโยบายบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์ ของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .363$)

คำสำคัญ: การตัดสินใจเชิงนโยบายบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์, ผู้บริหารสถานศึกษา, ประสิทธิภาพของสถานศึกษา

© 2026 JOMSD: Journal of Organizational Management and Social Development

บทนำ

การบริหารการศึกษาในศตวรรษที่ 21 เผชิญกับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยีดิจิทัล และนโยบายการศึกษา ส่งผลให้สถานศึกษาต้องปรับตัวต่อบริบทที่มีความซับซ้อนและไม่แน่นอนมากขึ้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาองค์กร การจัดสรรทรัพยากร และการกำหนดนโยบายที่สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Chen & Meng, 2025) ผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งถือเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนนโยบายการศึกษาจึงจำเป็นต้องมีทักษะในการวางแผนและตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ การตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งขับเคลื่อนกระบวนการบริหารองค์กรประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ การนิยามปัญหา การพัฒนาทางเลือก การคัดเลือกทางเลือก และการนำไปสู่การปฏิบัติ (จิตรกร จันทร์สุข, 2564) หากกระบวนการดังกล่าวได้รับการสนับสนุนด้วยหลักฐานเชิงประจักษ์ที่มี

คุณภาพจะช่วยลดอคติ เพิ่มความมีเหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ และส่งเสริมประสิทธิภาพของการตัดสินใจเชิงนโยบาย อย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การตัดสินใจเชิงนโยบาย ซึ่งมีผลต่อทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และประสิทธิผลของสถานศึกษาในทุกมิติ อาทิ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย หรือภาพลักษณ์ของโรงเรียน (Pfeffer & Sutton, 2006) การตัดสินใจเชิงนโยบายของผู้บริหารสถานศึกษา จึงไม่สามารถใช้เพียงประสบการณ์ส่วนบุคคลหรือดุลยพินิจเชิงอัตวิสัย แต่ต้องตั้งอยู่บนฐานของข้อมูล และหลักฐานเชิงประจักษ์ที่ผ่านกระบวนการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ เพื่อเพิ่มความแม่นยำ ความโปร่งใส และความรับผิดชอบเชิงวิชาการในการบริหารจัดการศึกษา (Schildkamp, 2019)

แนวคิดการตัดสินใจบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์มีรากฐานมาจากแนวคิดการตัดสินใจโดยใช้ข้อมูล เป็นหลัก ซึ่งเน้นการใช้ข้อมูลหลายแหล่ง อาทิ ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ข้อมูลเชิงบริหาร งานวิจัย และข้อมูลบริบทสถานศึกษา เพื่อสนับสนุนกระบวนการตัดสินใจอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การกำหนดปัญหา การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ การนำไปใช้ และการประเมินผล แนวคิดการตัดสินใจบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์จึงได้รับความสนใจเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากเป็นแนวทางที่ช่วยยกระดับคุณภาพของการตัดสินใจ ผ่านการใช้ข้อมูลและหลักฐานที่มีความน่าเชื่อถือ แทนการอาศัยประสบการณ์ส่วนบุคคลหรือสัญชาตญาณ เพียงอย่างเดียว ส่งผลให้การกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการมีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ และตอบสนองต่อปัญหาของสถานศึกษาได้อย่างเหมาะสมมากยิ่งขึ้น (Vanlommel et al., 2024)

อย่างไรก็ตาม งานวิจัยในระดับนานาชาติชี้ให้เห็นว่า แม้แนวคิดดังกล่าวจะได้รับการยอมรับในทางทฤษฎี แต่การนำไปใช้ในทางปฏิบัติยังคงพบข้อจำกัดหลายประการ โดยเฉพาะการขาดสมรรถนะด้านการใช้ข้อมูลและการตีความข้อมูลของผู้บริหารและครู (Schildkamp, 2019) แม้ว่าการตัดสินใจบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์จะเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา แต่การนำแนวคิดนี้ไปประยุกต์ใช้จริงในสถานศึกษาของไทยยังคงประสบกับข้อจำกัดหลายประการ เช่น ความไม่พร้อมของระบบฐานข้อมูล การขาดทักษะด้านการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้บริหาร ตลอดจนทัศนคติและค่านิยมในการตัดสินใจที่ยังยึดติดกับประสบการณ์เดิมหรือความเชื่อส่วนบุคคล ซึ่งเป็นการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงภายในองค์กร

ประสิทธิผลของสถานศึกษาซึ่งเป็นตัวแปรผลลัพธ์ที่สะท้อนความสำเร็จของการบริหารจัดการศึกษา ในภาพรวมทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณภาพผู้เรียน ประสิทธิภาพการบริหาร และความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย งานวิจัยเชิงประจักษ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศยืนยันว่า การตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (วิภาดา วงศ์ยะรา และนุชนรา รัตนศิริประภา, 2562; จุฑามาศ ดีแป้น, 2564) อีกทั้ง การใช้ข้อมูลในการตัดสินใจยังมีบทบาท ในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนผ่านการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน (Hebbecker et al., 2022)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองบัวลำภู เป็นเขตพื้นที่ ที่มีความหลากหลายทางบริบท ทั้งด้านโครงสร้างองค์กร ขนาดสถานศึกษา และบริบทชุมชน ผู้บริหารจึงเผชิญกับความท้าทายในการตัดสินใจทางนโยบายอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอน การบริหารบุคลากร งบประมาณ ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน การตัดสินใจเชิงนโยบายของผู้บริหารจึงมีบทบาทเชิงยุทธศาสตร์ในการกำหนดทิศทางการพัฒนาโรงเรียน อย่างไรก็ตาม การศึกษาระดับและกระบวนการตัดสินใจของผู้บริหาร ในเขตพื้นที่นี้ จึงมีความสำคัญในการสะท้อนศักยภาพและแนวทางในการยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการสถานศึกษา อย่างเป็นระบบและมีหลักการ จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า ยังขาดงานวิจัยที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การตัดสินใจเชิงนโยบายบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์กับประสิทธิผลของสถานศึกษา ในบริบทเฉพาะพื้นที่ ดังกล่าวอย่างเป็นระบบ

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงตัดสินใจศึกษาความสัมพันธ์ของการตัดสินใจเชิงนโยบายบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์ของผู้บริหารในบริบทของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นนทบุรีกับประสิทธิผลของสถานศึกษา ซึ่งสามารถนำไปพัฒนานโยบายหรือระบบสนับสนุนให้สถานศึกษา มีการตัดสินใจที่แม่นยำ รอบคอบ และตอบสนองต่อปัญหาการศึกษาจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเป็นแนวทาง ในการพัฒนาภาวะผู้นำโดยใช้การตัดสินใจบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์และส่งเสริมให้สถานศึกษาบรรลุ เป้าหมายเชิงกลยุทธ์ได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในการตัดสินใจเชิงนโยบายของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานนทบุรี
2. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานนทบุรี
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตัดสินใจเชิงนโยบายบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์ของผู้บริหาร สถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานนทบุรี

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานนทบุรี ปีการศึกษา 2568 จำนวน 18 แห่ง มีจำนวนทั้งสิ้น 74 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัศึกษานนทบุรี ปีการศึกษา 2568 จำนวน 64 คน ซึ่งได้มาจากการกำหนด ขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางของเครจจ์และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) และดำเนินการสุ่มตัวอย่าง แบบแบ่งชั้น โดยใช้ขนาดของสถานศึกษาเป็นเกณฑ์ และสุ่มตัวอย่างผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสถานศึกษา ในแต่ละชั้นด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นจากกรอบแนวคิด การวิจัย ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

2.1 ศึกษาและสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และหลักการต่าง ๆ จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อวิเคราะห์และนำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดหลักในการศึกษาวิจัย

2.2 กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะของตัวแปรในการวิจัย เพื่อใช้สร้างแบบสอบถามที่สอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.3 สร้างแบบสอบถาม โดยนำนิยามศัพท์เฉพาะของตัวแปรมากำหนดเป็นนิยามเชิงปฏิบัติการ และนำแบบสอบถามที่สร้างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.4 ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วไป ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความเหมาะสมทางภาษาของข้อคำถาม ซึ่งใช้วิธีหา ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) ระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ

2.5 ทดลองใช้เครื่องมือ (Try-out) โดยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับผู้บริหาร สถานศึกษา จำนวน 30 คน เพื่อประเมินค่าความเที่ยงของเครื่องมือโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's

Alpha Coefficient) และตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามดำเนินการตามวิธีของ Cronbach โดยกำหนดเกณฑ์ค่าความเชื่อมั่นที่มีค่าตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป (ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน, 2561) ก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

2.6 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว จัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์ โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการตัดสินใจเชิงนโยบายบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์ของผู้บริหารสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

3. สมมติฐานการวิจัย

การตัดสินใจเชิงนโยบายบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์ของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นบุรีรัมย์กับประสิทธิผลของสถานศึกษามีความสัมพันธ์กันทางบวก

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือถึงผู้อำนวยการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นบุรีรัมย์ เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากผู้ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสถานศึกษาในสังกัดทั้ง 18 แห่ง

4.2 ผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ในรูปแบบของ Google Form และแนบหนังสือขอความอนุเคราะห์อย่างเป็นทางการไปยังผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสถานศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

4.3 ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาและติดตามผลการตอบกลับเป็นระยะ เพื่อให้ได้รับข้อมูลครบถ้วน

4.4 ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์และถูกต้องของข้อมูลที่ได้รับก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

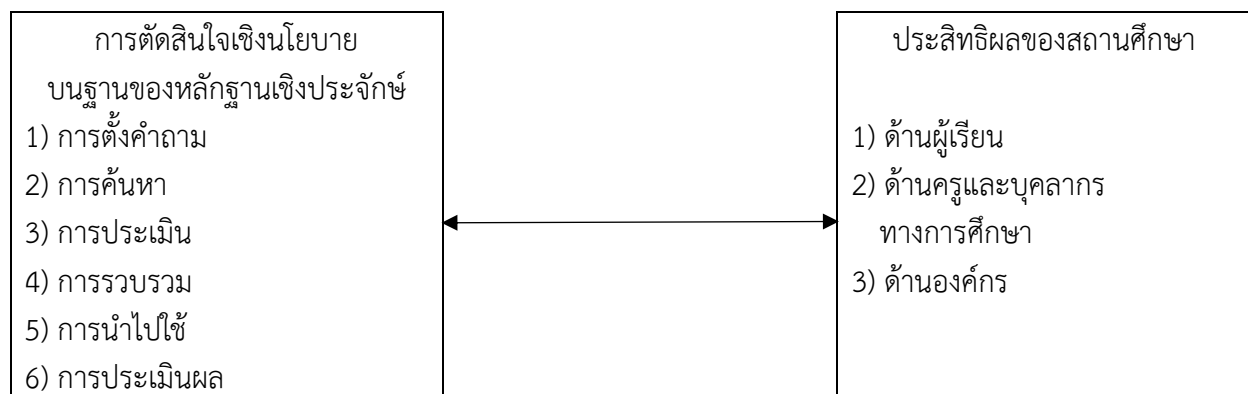
5.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.2 สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ (IOC) และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient)

5.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ของเพียร์สัน (Pearson' Product Moment Correlation Coefficient)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตัดสินใจเชิงนโยบายบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นบุรีรัมย์ ซึ่งกรอบแนวคิดนี้ประกอบด้วยตัวแปรสำคัญ 2 ตัวแปรหลัก คือ การตัดสินใจเชิงนโยบายบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์ ตามแนวคิดของ Barends et al. (2014) และประสิทธิผลของสถานศึกษาตามแนวคิดของ Hoy and Miskel (2008) ดังภาพ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ระดับการตัดสินใจเชิงนโยบายบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์ของผู้บริหารสถานศึกษา

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการตัดสินใจเชิงนโยบายบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์ของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวม และจำแนกเป็นรายด้าน

ที่	การตัดสินใจเชิงนโยบายบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์ของผู้บริหารสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1	การตั้งคำถาม	4.40	0.41	มาก	5
2	การค้นหา	4.35	0.52	มาก	6
3	การประเมิน	4.52	0.55	มากที่สุด	2
4	การรวบรวม	4.45	0.48	มาก	4
5	การนำไปใช้	4.57	0.44	มากที่สุด	1
6	การประเมินผล	4.49	0.42	มาก	3
ภาพรวม		4.47	0.36	มาก	

จากภาพที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับการตัดสินใจเชิงนโยบายบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์ของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นบุรีรัมย์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.36) เมื่อพิจารณาเป็นรายกระบวนการ พบว่า กระบวนการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การนำไปใช้ ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.44) รองลงมา คือ การประเมิน ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.55) ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด การประเมินผล ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.42) การรวบรวม ($\bar{X} = 4.45$, S.D. = 0.48) การตั้งคำถาม

($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.41) และกระบวนการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การค้นหา ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.52) ซึ่งอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาโดยภาพรวม และจำแนกเป็นรายด้าน

ที่	ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	อันดับ
1	ด้านผู้เรียน	4.32	0.42	มาก	2
2	ด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา	4.30	0.42	มาก	3
3	ด้านองค์กร	4.41	0.41	มาก	1
ภาพรวมทั้งหมด		4.36	0.35	มาก	

จากภาพที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.35) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านองค์กร ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.41) ได้แก่ การบริหารและการจัดการทรัพยากร รองลงมา คือ ด้านผู้เรียน ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.42) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์และการคงอยู่ของผู้เรียน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านครูและบุคลากรทางการศึกษา ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.42) ได้แก่ ความพึงพอใจและการปฏิบัติงาน ซึ่งทุกด้านอยู่ในระดับมาก

3. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการตัดสินใจเชิงนโยบายบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างการตัดสินใจเชิงนโยบายบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์ของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา

การตัดสินใจเชิงนโยบายบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์ของผู้บริหารสถานศึกษา (X)	ประสิทธิผลของสถานศึกษา (Y)			รวม
	Y ₁	Y ₂	Y ₃	
	.312**	.367**	.274**	.363**

หมายเหตุ: **p < 0.01

จากตารางที่ 3 พบว่า การตัดสินใจเชิงนโยบายบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์ของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลของสถานศึกษาในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .363$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การตัดสินใจเชิงนโยบายบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์ของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลด้านครูและบุคลากรทางการศึกษาสูงที่สุดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .367$) รองลงมา คือ กับประสิทธิผลด้านผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .312$) และกับประสิทธิผลด้านองค์กรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .274$) ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากผลการศึกษา สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ระดับการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในการตัดสินใจเชิงนโยบายของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นผลมาจากการที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการโดยใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านการประกันคุณภาพการศึกษา การติดตามผลการดำเนินงาน และการประเมินผลตามตัวชี้วัด ส่งผลให้ผู้บริหารสถานศึกษาค้นเคาะกับการนำข้อมูลเชิงประจักษ์ เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา และผลการประเมินจากหน่วยงานต้นสังกัด มาใช้ประกอบการกำหนดนโยบายและการตัดสินใจมากขึ้น นอกจากนี้ ผู้บริหารในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการบริหารและผ่านการพัฒนาวิชาชีพด้านการบริหารการศึกษาอย่างต่อเนื่อง จึงมีความตระหนักถึงความสำคัญของการใช้ข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือเพื่อลดอคติในการตัดสินใจและเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหารสถานศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของ Barends et al. (2014) ที่อธิบายว่า การตัดสินใจบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์เป็นกระบวนการตัดสินใจที่ผสมผสานระหว่างหลักฐานที่ดีที่สุดจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ กับวิจารณญาณทางวิชาชีพของผู้บริหารผ่านกระบวนการอย่างเป็นระบบ ได้แก่ การตั้งคำถาม การค้นหา การประเมิน การรวบรวม การนำไปใช้ และการประเมินผล ทั้งนี้ เพื่อให้การตัดสินใจมีความน่าเชื่อถือและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร

อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Schildkamp (2019) ที่ชี้ให้เห็นว่า ความสามารถในการใช้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเป็นสมรรถนะสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคปัจจุบัน เนื่องจากข้อมูลที่มีคุณภาพจะช่วยให้สามารถวิเคราะห์ปัญหา วางแผน และกำหนดนโยบายได้อย่างสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง อีกทั้ง ยังช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของสถานศึกษา ข้อค้นพบดังกล่าวยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Datnow and Park (2014) ที่พบว่า การสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ส่งเสริมการใช้ข้อมูลการทำงานร่วมกันของบุคลากร และการสนับสนุนของผู้บริหาร มีส่วนสำคัญในการทำให้การใช้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิผล ในขณะที่ Hamilton et al. (2009) อธิบายว่า การพัฒนาระบบสารสนเทศที่มีคุณภาพ การเข้าถึงข้อมูลที่ต้องการ และการเสริมสร้างสมรรถนะของผู้บริหารในการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นเงื่อนไขสำคัญที่ทำให้การตัดสินใจบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์สามารถนำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพการบริหารและผลลัพธ์ของสถานศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรม ดังนั้น ผลการศึกษานี้จึงสนับสนุนข้อค้นพบของงานวิจัยก่อนหน้านี้ที่ชี้ว่า การส่งเสริมระบบข้อมูลสารสนเทศ การพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารด้านการใช้ข้อมูล และการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ให้ความสำคัญกับการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่เอื้อต่อการตัดสินใจเชิงนโยบายของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อันเนื่องมาจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ได้ขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาผ่านระบบการกำกับ ติดตาม และประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ควบคู่กับการส่งเสริมให้สถานศึกษาพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน การบริหารจัดการโดยใช้ข้อมูลสารสนเทศ และการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่สอดคล้องกับบริบทของแต่ละสถานศึกษา ส่งผลให้ผู้บริหารและบุคลากรมีแนวทางการดำเนินงานที่ชัดเจน สามารถติดตามผลการดำเนินงานและปรับปรุงการบริหารจัดการได้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ การส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครู การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) และการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารและจัดการเรียนการสอน ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยสนับสนุนให้สถานศึกษาสามารถพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง อีกทั้ง ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทในการกำหนดทิศทางการพัฒนาองค์กรอย่างชัดเจน ส่งเสริมการมีส่วนร่วม

ของครูและบุคลากรในการวางแผนและตัดสินใจ ตลอดจนใช้ข้อมูลสารสนเทศและผลการประเมินเป็นเครื่องมือในการปรับปรุงการดำเนินงาน ส่งผลให้การบริหารจัดการมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของสถานศึกษา สามารถใช้ทรัพยากรได้อย่างคุ้มค่า และนำไปสู่การยกระดับคุณภาพผู้เรียนและประสิทธิผลขององค์กรโดยรวม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวิภาดา วงศ์ยะรา และนุชนรา รัตนศิริประภา (2562) ที่พบว่า ประสิทธิภาพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 8 อยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านคุณภาพโดยรวม ความพึงพอใจในการทำงาน และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน อีกทั้งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Carr-Hill et al., (2018) ที่พบว่า โรงเรียนที่มีอำนาจในการตัดสินใจระดับสถานศึกษาอย่างเหมาะสม มีแนวโน้มลดอัตราการออกกลางคัน ลดการซ้ำชั้น และเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ จึงสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษาไม่ได้เกิดจากปัจจัยด้านทรัพยากรเพียงอย่างเดียว แต่เกิดจากการบริหารจัดการที่มีคุณภาพและการตัดสินใจที่ถูกต้องของผู้บริหารด้วย ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Hoy and Miskel (2008) ที่กล่าวว่า ประสิทธิภาพของสถานศึกษาเป็นความสามารถขององค์กรในการบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ตลอดจนสามารถตอบสนองต่อความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน

3. การตัดสินใจเชิงนโยบายบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์ของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .327$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ เนื่องจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนทุรีสนับสนุนและให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการโดยใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษามีการใช้ข้อมูลข้อเท็จจริง และหลักฐานเชิงประจักษ์ ในการกำหนดนโยบายและการตัดสินใจทางการบริหารมากขึ้นส่งผลให้ประสิทธิภาพของสถานศึกษาจะมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Nutley, Walter และ Davies (2007) ที่อธิบายว่า การใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในการบริหารองค์กรช่วยเพิ่มคุณภาพของการตัดสินใจ ลดอคติส่วนบุคคล และส่งเสริม การดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพและตรวจสอบได้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Levin (2013) ที่ระบุว่า การตัดสินใจบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาและยกระดับคุณภาพของสถานศึกษาในระยะยาวในด้านงานวิจัยเชิงประจักษ์ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของวิภาดา วงศ์ยะรา และนุชนรา รัตนศิริประภา (2562) ที่พบว่า กระบวนการตัดสินใจของผู้บริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพของสถานศึกษาและสอดคล้องกับงานวิจัยของจุฑามาศ ดีแป้น (2564) ที่พบว่า การบริหารงานที่อาศัยข้อมูลและสารสนเทศเป็นฐานส่งผลต่อความสำเร็จขององค์กรทางการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าความสัมพันธ์ที่พบจะมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่มีขนาดความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ($r = .327$) เนื่องจากสถานศึกษาเป็นองค์กรที่นำนโยบายต่าง ๆ ของหน่วยงานต้นสังกัดมาสู่การปฏิบัติ ผู้บริหารสถานศึกษาจึงไม่สามารถตัดสินใจเชิงนโยบายโดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์เพียงปัจจัยเดียวได้ จึงจะทำให้เกิดประสิทธิภาพของสถานศึกษา แต่อาจได้รับอิทธิพลจากปัจจัยอื่น ๆ ร่วมด้วย เช่น ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร วัฒนธรรมองค์กร การมีส่วนร่วมของครูและบุคลากร ความพร้อมของทรัพยากรทางการศึกษา บรรยากาองค์กร ตลอดจนการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด ดังนั้น การพัฒนาประสิทธิภาพของสถานศึกษาจึงควรดำเนินการแบบบูรณาการ โดยส่งเสริมให้ผู้บริหารใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ควบคู่กับการพัฒนาภาวะผู้นำ การสร้างวัฒนธรรมองค์กรแห่งการเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างยั่งยืนและสอดคล้องกับเป้าหมายการศึกษาของประเทศในระยะยาว

สรุปผลการวิจัย

การตัดสินใจเชิงนโยบายบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์ของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นบุรีรัมย์ให้ความสำคัญกับการใช้ข้อมูล สารสนเทศ งานวิจัย และหลักฐานเชิงประจักษ์จากแหล่งต่าง ๆ ประกอบการกำหนดนโยบายและการตัดสินใจทางการบริหาร ประสิทธิภาพของสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สะท้อนให้เห็นว่า สถานศึกษาสามารถดำเนินงานตามเป้าหมายด้านการจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ความพึงพอใจของครูและบุคลากร การลดปัญหาการขาดงาน การคงอยู่ในระบบของผู้เรียน และคุณภาพโดยรวมของการจัดการศึกษา

อีกทั้ง การตัดสินใจเชิงนโยบายบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์ของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .327 แสดงให้เห็นว่าเมื่อผู้บริหารสถานศึกษามีการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในการตัดสินใจมากขึ้น ประสิทธิภาพของสถานศึกษามีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นตามไปด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นบุรีรัมย์ควรกำหนดนโยบายส่งเสริมการบริหารสถานศึกษาบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์อย่างเป็นรูปธรรม โดยกำหนดให้การวางแผน การกำหนดนโยบาย และการตัดสินใจทางการบริหารในทุกระดับอาศัยข้อมูลสารสนเทศที่มีความถูกต้อง น่าเชื่อถือ และทันสมัย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและยกระดับประสิทธิภาพของสถานศึกษา

1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นบุรีรัมย์ควรส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูล การใช้ผลการวิจัย และการประยุกต์ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ในการกำหนดนโยบายและการบริหารงาน ผ่านการอบรม เชิงปฏิบัติการ การพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง และการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)

1.3 สถานศึกษาควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการรวบรวม วิเคราะห์ และใช้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจ เนื่องจากหลักฐานเชิงประจักษ์ที่มีคุณภาพ ควรครอบคลุมข้อมูลจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะช่วยให้การกำหนดนโยบายมีความรอบด้านและตอบสนองต่อความต้องการที่แท้จริงของสถานศึกษา

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเชิงนโยบายบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์ของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อให้เข้าใจปัจจัยที่ส่งเสริมและเป็นอุปสรรคต่อการนำหลักฐานเชิงประจักษ์มาใช้ในการตัดสินใจ

2.2 ควรศึกษาการตัดสินใจเชิงนโยบายบนฐานของหลักฐานเชิงประจักษ์ในมุมมองของครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบกับมุมมองของผู้บริหารสถานศึกษาและสะท้อนภาพการดำเนินงานของสถานศึกษาได้อย่างรอบด้าน

2.3 ควรดำเนินการวิจัยแบบผสมผสาน โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณร่วมกับการสัมภาษณ์เชิงลึก หรือการศึกษารณีศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจ การใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ และปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษาในบริบทจริง

เอกสารอ้างอิง

- จิตรกร จันทรสุข. (2564). การตัดสินใจสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, 10(2), 223–238.
- จุฑามาศ ดีแป้น. (2564). การตัดสินใจของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานนทบุรี. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์, 10(1), 14–27.
- ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน. (2561). การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา. มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.
- วิภาดา วงศ์ยะรา และนุชนรา รัตนศิริระประภา. (2562). การตัดสินใจของผู้บริหารกับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 8. วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย ศิลปากร, 10(2), 674–684.
- Barends, E., Rousseau, D. M., & Briner, R. B. (2014). Evidence-based management: The basic principles. Amsterdam: Center for Evidence-Based Management.
- Carr-Hill, R., Rolleston, C., Schendel, R., & Waddington, H. (2018). The effectiveness of school-based decision making in improving educational outcomes: A systematic review. *Journal of Development Effectiveness*, 10(1), 61-94.
- Chen, J., & Meng, J. (2025). Leadership and decision-making mechanisms in educational management. *International Journal of Sociologies and Anthropologies Science Reviews*, 5(5), 721-732.
- Datnow, A., & Park, V. (2014). Data-driven leadership. San Francisco: Jossey-Bass.
- Hamilton, L., Halverson, R., Jackson, S., Mandinach, E., Supovitz, J., & Wayman, J. (2009). Using student achievement data to support instructional decision making (NCEE 2009-4067). Washington, DC: National Center for Education Evaluation and Regional Assistance, Institute of Education Sciences, U.S. Department of Education.
- Hebbecke, K., Förster, N., Forthmann, B., & Souvignier, E. (2022). Data-based decision-making in schools: Examining the process and effects of teacher support. *Journal of Educational Psychology*, 114(7), 1695.
- Hoy, W. K., & Miskel, C. G. (2008). Educational Administration: Theory, Research, and Practice. (8th Ed.). New York: McGraw-Hill.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610.
- Levin, B. (2013). To know is not enough: Research knowledge and its use. *Review of education*, 1(1), 2-31.
- Nutley, S. M., Walter, I., & Davies, H. T. O. (2007). Using evidence: How research can inform public services. Bristol: Policy Press.
- Pfeffer, J., & Sutton, R. I. (2006). Hard facts, dangerous half-truths, and total nonsense: Profiting from evidence-based management. Massachusetts: Harvard Business Press.
- Schildkamp, K. (2019). Data-based decision-making for school improvement: Research insights and gaps. *Educational research*, 61(3), 257-273.

Vanlommel, K., & Van den Boom-Muilenburg, S. N. (2024). How can we understand and stimulate evidence-informed educational change? A scoping review from a systems perspective. *Journal of Educational Change*, 25(3), 605-634.